

אור הגנוז

הרסנה

דברי חיזוק ואמונה ע"פ תורתו של רביה"ק, הנחל נובע מקור חכמה, צדיק יסוד עולם,
רבי נחמן מברסלב זיע"א

גיליון 277

תחזקות

הצדיק האמת הוא מטה כלפי חסד תמיד ומוצא טוב בכל אחד מישראל, כי יודע ללקט כל בחינות השערות הטובות שנמצא בכל אחד מישראל, וע"י זה הוא עוסק ברפואות כל אחד, אפילו אם הוא חולה מאוד בחולי הנפש. כי הוא מוצא בו גם כן נקודות טובות, בחינת שערות, דהיינו מה שמנתק עצמו מרע לטוב כשערה. וזאת השערה הוא בחינת צינור וכלי שהצדיק ממשיך על ידו גם עליו שכליות וצמצומים עד שמכניס גם בו השגות אלקות.

ישראל דב אודסר

תחזקות

בכל אחד ואחת מאיתנו נמצא נקודה יקרה ויחודית שאין לאף אדם בעולם, יש שליחות שרק אני יכול לבצע אותה ואין אדם מבריאת העולם שיכול לבצע את מה שאני צריך לעשות.

עלינו לגלות את הנקודה היקרה הזאת, להעצים אותה ולהאיר את העולם הזה. עיקר ביאתנו לעולם הזה הוא לגלות את הדרך היחודית שלי כיצד להתקרב להשם יתברך, כל אחד מאיתנו יכול לגרום לו נחת רוח בדברים היחודיים שיש לי בנקודות הטובות שאותם אני מוצא בעצמי.

רק כאשר נהיה עצמאיים, רק כאשר נאמין בעצמנו ובחשיבות המעשים שלנו, רק כאשר הרצונות שלנו יהיו חזקים דיים, אז נוכל להוציא מן הכח אל הפועל את כל הטוב הטמון בנו, ואיתו להאיר גם לאחרים.

חודש טוב ומבורך

יוצא לאור ע"י אור הגנוז ברסלב
www.orphaganuz.co.il

נא לשמור על קדושת הגיליון

פרנסה במקל

רבי נתן - ליקוטי הלכות

עיקר

כבודות הפרנסה הוא רק מחמת חסרון העצה, שאין האדם יכול לתת עצות בנפשו במשא ומתן איך להתנהג, כי אין אדם יודע במה ישתכר, כי בודאי בכל עת ובכל מקום יש דבר סחורה שיכולין להשתכר בו הרבה, כי אין לך דבר שאין לו מקום, כי לכל דבר סחורה יש עת ומקום, רק שאין אדם יודע באיזה סחורה יצליח עתה. ועל כן עיקר הצלחת המשא ומתן הוא כשזוכה לעצה שלמה לידע מה לסחור ולקנות ולמכור בזמנו ובשעתו ומקומו באופן שיריח, ואז יכול להרויח הרבה בנקל בלי יגיעה. וזה שכתוב (דברים ח"ח): "כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל" ותרגומו "ארי הוא יהיב לך עיטא למקני נכסין" (כי הוא הנותן לך את העצה לקנות נכסים).

כי עיקר העשירות הוא ע"י העצה כשיודע מה לסחור במקומו ושעתו, נמצא שעיקר יגיעת הפרנסה הוא מחסרון העצה, שאין האדם יודע במה יצליח עתה. וכל זה נמשך מבחינת בעיצבון תאכלנה שנמשך מפגם אמונת חכמים שהוא פגם עץ הדעת טוב ורע וכו'. ומחמת זה צריך האדם להתייגע בביגיעה גדולה עד שמוצא פרנסתו ומזונותיו, ובאמת עיקר הידיעה הוא שצריך להתייגע עד ששאל על העצה האמתית מה שצריך לסחור, ועל כן באמת כל היגיעות הם בחינים.

כי באמת עיקר התיקון להמשיך פרנסה הוא רק ע"י תיקון העצה שתלויה באמונת חכמים שהיא כלליות התורה, בחינת ריבוי הספרים של התורה הקדושה - שצריכין להאמין בכולם. ועל כן עיקר תיקון המשא ומתן הוא ע"י האמונה, כשרז"ל (שבת לא): "נשאת ונתת באמונה" היינו אמונת חכמים, שהיא עיקר יסוד האמונה.

וזהו בחינת שמח זבולון בצאתך ויששכר באהליך, שזבולון שהוא בחינת סוחר, כשמקשר ומקרב עצמו להצדיק האמת שהוא בחינת יששכר, שהיה עוסק בתורה וזבולון היה מספיק אותו - אזי נאמר שמח זבולון בצאתך - לסחורה. כי בודאי בכל אשר תפנה תצליח בסחורתך, כי מאחר שהסוחר מקשר עצמו להתלמיד חכם האמת ומספיק אותו, שזהו בחינת אמונת חכמים, על ידי זה זוכין לעצה שלמה ואז בודאי יצליח בכל מה שיעשה, כי עיקר ההצלחה הוא ע"י העצה כנ"ל.

ועל כן זה שרוצה לעסוק במשא ומתן צריך לידע ולהאמין כי לא בכח יגבר איש, ואין חכמה ואין עצה ואין תבונה לנגד השם, רק יבקש רחמים ממי שהעושר שלו, שישפיע עליו עצה טובה שיזכה

לידע מה לסחור באופן שירוויח פרנסתו. ועל כן באמת צריך הסוחר להתקרב עצמו לתלמיד חכם, שזהו בחינת אמונת חכמים כנ"ל, כי עיקר העצה השלמה שהיא הצלחת המשא ומתן הוא ע"י אמונת חכמים כנ"ל. ואפילו כשזוכה לעצה שלימה בהמשא ומתן שלו ומרויח ממון, עדיין אין העצה בשלמות, כי אם כשזוכה להתנהג עם הממון בקדושה כראוי, לתת צדקה הרבה ולהיות שמח בחלקו ולא יהיה אף להעשיר ולא יתאוהו בכל פעם יותר, באופן שיזכה ע"י הממון והפרנסה שהמשיך - לעסוק בעבודת השם באמת.

כי תכלית המשא ומתן והפרנסה היא בשביל התורה, כשרז"ל (אבות פ"ב): "טוב תורה עם דרך ארץ". וזה עיקר העצה השלימה הטובה, כשזוכה ע"י עצתו שהאיר לו השם יתברך בהמשא ומתן שע"י זה הרויח ממון, להצליח ע"י זה הצלחה נצחית ואמתית לעשות רצון השם יתברך ע"י זה, ואז דווקא נחשב עצה טובה ושלימה. אבל אם ח"ו הוא מרויח ממון ואינו מתנהג בו כשורה, מכל שכן כשח"ו נופל ויורד ע"י זה וממעט עבודתו ח"ו, זהו בחינת עושר שמור לבעליו לרעתו, ואזי בודאי אינו נחשב לעצה שלימה שהרויח ממון לרעתו, מאחר שאינו מצליח בסופו של ותכליתו ע"י זה, כי עיקר תיקון העצה הטובה הוא כשזוכה להצליח ע"י עצתו באחריתו לסופו לעד ולנצח בעולם הבא שכולו ארוך וטוב ונצחי, כי טוב אחרית דבר מראשיתו.

והנה אעפ"י שלא כל אדם זוכה לממון דקדושה בשלמות הצליח בממוןו ההצלחה הנצחית, אבל בכלליות העולם נחשב כל ממון ישראל ממון דקדושה, מאחר שאין בו גניבה וגזילה, וגם כל אדם אפילו הפחות שבישראל בודאי עושה כמה וכמה מצוות בממוןו - צדקה, ושכר לימוד בעד הבנים וקניות, מצוות והוצאות שבת ימים טובים ושבת וכיוצא בהן, ועל כן כל ממון ישראל זוכין להרויח הוא בחינת ברורים, שמבררין מבחינת הקללה של בעיצבון תאכלנה. וכל אדם כפי מה שזוכה לברר הממון והפרנסה דקדושה כל ימי חיים חייתו - כמו כן הוא מתקן עץ הדעת טוב ורע, אשר זה עיקר עבודת האדם כל ימי חייו - לתקן פגם עץ הדעת טוב ורע, וכפי מה שיזכה בחייו, ע"י זה זוכה לאחר מיתתו לדעת העצה והדרך לעץ החיים ששם צריכין כל הנשמות לעלות כידוע.

אורח חיים ג- הלכות סוכה ז

מצווה גדולה להיות בסמחה תמיד!

שאלה- לפני מספר שנים פגשתי אדם שקרא בכף ידי ואמר לי שלכל היהודים מצוייר על הכף יד ציור מיוחד ואצלי הוא לא רואה על כן יש בעיה ביהדות שלי מאז אני מוטרדת וחשבתי לעצמי שאולי לפני שחזרתי בתשובה עשיתי משהו שקלקל את היהדות שלי האם זה נכון?

תשובה- דבר ראשון את צריכה לדעת שמי שבקי בחכמת כף היד יודע שאין דבר כזה שמסומן מי כן יהודי ומי לא, זה סתם הזיות ודמיון אחד גדול, ולכן את לא צריכה לקחת ללב מה שאיזה טיפס אחד אמר לך. ודבר שני, מי שבקיא בחכמת כף היד יודע שהכל רשום על קוי היד מה שהאדם עשה וכו' וכמה ילדים יהיו לו ומה החיים שלו וכו'.

עם כל זאת בכל הספרים הבנויים על חכמת כף היד והפרצוף שבנויים על הזוהר בפרשת יתרו, יש יסוד גדול מאוד, שאצל יהודי לא שייך כל מה שרואים על כף היד, כי תיכף ומיד שיהודי חוזר בתשובה ובוכה לקב"ה ומתחנן אליו יתברך, שיחוס וימחול לו, הכל משתנה על המקום.

כמובא בזוהר הקדוש "זכאין אינון מאריהון דתשובה, דהא בשעתא חדא, ביומא חדא, בריגעא חדא, קרבין לגבי קודשא בריך הוא, מה דלא הוה הכי אפילו לצדיקים גמורים". אשרי אלו שחוזרים בתשובה, שבשעה אחת וביום אחד וברגע אחד הם מתקרבים לקב"ה בצורה כזו מה שצדיקים גמורים התקרבו לקב"ה בכמה שנים.

ולכן אין לך מה להתבלבל מאף בן אדם, ומכל שכן לא ליפול בדעתך מאף אחד בעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, והקב"ה מלא כל הארץ כבודו, וכל אחד יכול לשנות את המזל שלו ע"י תפילה ובקשה ותחנונים שמתפלל לפניו יתברך.

דיבורי אמונה רבי לוי יצחק בנדר

"איה מקום כבודו" כלומר את זה מראים ל"דרי מעלה" (כמובא בדברי רבינו, ליקוטי מוהר"ן ז"ל) ואילו ל"דרי מטה" היינו לבעלי מדרגה פחותים יותר, מראים להם את הבחינה של "וארה את השם" שהיא הבחינה של "מלוא כל הארץ כבודו כידוע.

היינו, שגם לצדיקים הגדולים יש את עניין ה"תמימות ופשיטות" באופן שלהם, שביאורו הוא: ביטול מוחלט להשם יתברך, שמעצמו אינו יודע כלום, גם לאחר שכבר השיג מה שהשיג, וביטול זה, הוא המדרגה שאין למעלה ממנה.

נמצא שבשרשה, עניין הביטול הוא עניין גבוה מאוד. ולכן במדרגות הנמוכות יותר, היינו אצל אנשים פשוטים- מובנו של ה"ביטול" הוא, לחיות בתמימות ופשיטות, בשפלות וענווה. וכאשר האנשים הללו זוכים לזאת, הם גורמים נחת רוח גדול להשם יתברך.

מובא בזוהר הקדוש (בראשית דף א) שכאשר מגיע אדם למדרגות נעלות כאלו אשר אין כבר למעלה מהן- אזי אומרים לו מלמעלה: "מה חמית?" "מה ראית?" "מה פשפשת"?

וזוהי מדרגת הצדיקים, שלאחר כל מה שהשיגו, מגיעים הם להשגה של "מה" להשגה של תמימות ופשיטות... היינו מי אוחז בבחינת "מה" שאינו יודע כלום- זה שהגיע למדרגה כזאת אשר אין למעלה ממנה. וכל מה שהמדרגה גבוהה יותר, אזי הביטול הוא גדול יותר, כי המידה הגבוהה ביותר בביטול היא "מה". והיא גבוהה גם ממדרגת ענווה של "עפר" וכיו"ב, וזו היתה מדרגתו של מרע"ה שהיה אבי הנביאים והגדול מכולם, דווקא הוא היה בבחינת הביטול הגדול ביותר, בבחינת "מה"...

כי לאלו שהם גדולים ובעלי השגות וידיעות לאין סוף, מראים להם את ההשגה של "כי לא יראני האדם" בבחינת

בתחילת המעשה משבעה בעטליריס מספר רבינו סיפור על מלך אחד, שרצה להעביר את המלוכה לבנו בחייו, ועשה משה גדול לכל השרים. בשעת המשתה אמר לבנו "היות שאני חוזה בכוכבים, ואני רואה שאתה עתיד לירד מן המלוכה. לכן תראה שלא תהיה לך עצבות כשתרד מן המלוכה, רק תהיה בשמחה וכשתהיה בשמחה גם אני אהיה בשמחה. גם כשתהיה לך עצבות, אף על פי כן אני אהיה בשמחה על שאין אתה מלך. כי אינך ראוי למלוכה, מאחר שאינך יכול להחזיק עצמן בשמחה כשאתה יורד מן המלוכה. אבל כשתהיה בשמחה, אזי אהיה בשמחה יתירה מאוד". המלך הוא מלכו של עולם והוא רוצה להעביר את המלוכה לבנו עוד בחייו, כל אחד מאיתנו נברא להיות מלך, כלומר למלך על עצמו, על רצונותיו, תאוותיו, מחשבותיו, דיבוריו ומעשיו. אך כמובן כל תכלית המלוכה שלנו על עצמנו נועדה כדי להמליך את מלכו של עולם, כי בעבודה העצמית שלנו, שהיא עבודת התורה והמצוות ועבודת המידות, אנתנו נעשים ראויים להיקרא בנים למלכו של עולם ומסיבים לו נחת רוח והתפארות.

על כן מצופה מכל אחד מאיתנו, שמכיר בערכו ובערך עבודתו להיות בשמחה, על הזכות הגדולה שנפלה בחלקו ועל חשיבות מעשיו ורצונותיו וערך תפקידו בעולם. וכאשר אנחנו בשמחה, כמובן שגם המלך בשמחה, כאשר הוא רואה את בנו יחידו מצליח במשימה והוא שמח בו ובמעשיו. אך לפעמים הבן יורד מהמלוכה, כלומר נופל ממדרגתו ולא מצליח להתנהג כראוי לבן מלך, אם זה במידות לא טובות, אם זה בתאוות, או במעשים שאינם הולמים את מדרגתו, וגם כאשר הוא נופל מעבודת השם שהיה רגיל בה ואינו מצליח לקיים את המצוות כמו שקיים כאשר היה בעלייה. במצב כזה יכול האדם ליפול לעצבות, מכיוון שהוא רואה שאין הוא מצליח לעמוד במשימה, ואז מצווה אותו השם יתברך שימשיך להיות בשמחה אף על פי שהוא נפל ממדרגתו.

נשאלת השאלה, מדוע מצפה מאיתנו השם יתברך להמשיך להיות בשמחה גם כאשר אנחנו יורדים ממדרגתנו, ועוד ישנה תמיהה גדולה, אם לא הצלחנו להחזיק בשמחה במצב כזה ונפלנו לעצבות, מדוע השם יתברך ממשיך להיות בשמחה ואינו מצטער על שאין אנחנו ראויים למלוכה, הרי כל אבא היה רוצה לראות בהצלחת בנו. אלא שהקב"ה רוצה שנמשיך להיות בשמחה על ידי שנבין שגם כשירדנו וגם שנפלנו זה היה רצון השם, שנרד ממדרגתנו, כי גם במקום הזה יש לנו עבודה שאותה אנחנו צריכים לעשות. ואם זה לא מתאים לנו לעבוד את השם יתברך במקומות הללו ואנחנו נופלים לעצבות, הרי שאנו מראים כביכול שכל עבודתנו היתה להמליך את עצמנו, את ההצלחות שלנו וההשיגים שלנו ואם כך המלך ממשיך להיות שמח, כי במצב מלוכה כזה היינו מתמלאים בגאווה ועובדים את עצמנו. על כן הבדיקה האמיתית שלנו הוא דווקא בשעת הירידה.

אם יש משהו שאתה רוצה מאוד שיקרה התמקד בו בכל יכולת הריכוז שלך

עיקר האמונה תולה בפה של האדם וכשנפול לאדם ספיקות באמונת הבורא יתברך שמו יאמר בפה מלא: אני מאמין באמונה שלימה שהוא יחיד ראשון ואחרון.

הגליון מוקדש לעילוי נשמת ציון בן שרה | יעקב בן רוזה ת.נ.צ.ב.ה

ספרים מיוחדים בהוצאת 'אור הגנוז ברסלב'

חסד אל הפנימיות ע"פ הסיפורי מעשיות והתורות של רבינו

מדרוך מעשי למודעות עצמית וחשיבה חיובית ע"פ רבי נחמן מברסלב

דרכי התשובה ע"פ רבי נתן מברסלב

קיצור ליקוטי הלכות של רבי נתן מברסלב

להזמנות - 03-9091753 / 0544-525396

המבצע עד גמר המלאי המעוניינים לתרום למבצע יתקשרו לטל הנ"ל

קו השיעורים אור הגנוז ברסלב - 03-7739866

שלוחה 1 ליקוטי הלכות של רבי נתן, שלוחה 2 שיעורים כללים ברסלב, שלוחה 3 שיעורים בסיפורי מעשיות של רבינו, שלוחה 4 שיחות חברים, שלוחה 5 שיחת חיזוק שבועית, שלוחה 6 פינת המאזינים.

ליקוטי מוהר"ן רבי נחמן מברסלב

סיפור צדיקים

רבי משה רוטנברג היה תלמיד חכם גדול יהודי ירא שמים, הוא היה בעל חסד גדול ותמיד היה מנסה לעזור לכל נצרך, אם מכספו שלו או שהיה הולך ואוסף כסף לאותם נזקקים. רבי משה היה קשור לאדמו"ר מקוצק והיה מתייעץ איתו בכל עניני החסדים.

כשהתחתן היתה לו משפחה מרובת ילדים ולא היה לו מה לאכול, רבי משה הלך לאדמו"ר מקוצק ואמר לו, רבי אני לא יודע איך להתקיים אין לי מה לתת לילדים לאכול. אמר לו הרבי, פרנסה זאת הבעיה שלך? הרי הקב"ה מפרנס וזן את העולם כולו. אם אתה רוצה לשמוע לי בעיר "ורשא" מתקיים מרכז שאחראי עליו שר מסויים, לך ותכנס גם כן למרכז. לרבי משה אפילו פרוטה לא הייתה לו אבל היתה לו אמונת חכמים אם הרב אמר ללכת אני הולך, לא חושבים פעמיים, וכך נסע לורשא.

כשהגיע לורשא כולם היו שם אנשי מסחר עשירים, פתאום רואים אדם אחד עם בגדים פשוטים, שאלו אותו "מי אתה? אמר להם רבי משה שהוא הגיע כדי להשתתף במרכז, רבי משה שהיה נראה דלפון ומיסכן הצליח להצחיק את כל אותם עשירים ומכובדים. אתה רוצה להרוויח במסחר אנשים חזקים כמונו? כולם צחקו. רבי משה לא התייחס אליהם וניגש להירשם למיכרז.

לאחר כמה רגעים נכנס השר בהכרזה "מי זה משה חיים רוטנברג, הוא נמצא פה?" רבי משה לא הבין אבל השר הסתכל עליו ושאלו שוב "אתה מעיר מגנצ'יב". רבי משה התפלא בדף כתוב רק את השם, לא היכן נולדת. השר קרא לו להיכנס פנימה התיישבו והתחיל לספר לו סיפור.

היה רוסי אחד, בחור צעיר שהוריו גרו בכפר שכולם היו בו גסי רוח מוגושמים, אותו בחור לא רצה להיות כמו הוריו ויצא לעולם הגדול עד שמצא במקום אחד עבודה להיות רועה צאן. כמדי יום ביום לקח את הכבשים לרעות בשדות כך היה הולך וחוזר כל היום. יום אחד כשהוא יוצא כהרגלו לרעות עם הכבשים, בספירתו היומית רואה שנעלמה לו כבשה אחת, אותו רוסי התחיל להילחץ וחיפש רבות אחר אותה הכיבשה אבל למרות כל החיפושים הגדולים הוא לא מצא אותה.

אותו בחור רוסי התחיל לפחד פחד מוות גם יפטרו אותו וגם אותו ועוד לא יתנו לו את הכסף שהוא אמור לקבל. כל הדרך יכה בכה בדמעות רבות, עד שעצר אותו יהודי אחד ושאלו בשלומם והבטיח שיעזור לו. סיפר לו הרוסי שנעלמה לו כבשה והוא לא יודע מה לעשות ופחד שיתנו לי מכות ויפטרו אותו וגם לא יקבל את המשכורות שמגיעה לו, והמשיך לבכות. שאל אותו היהודי, מתי אתה צריך להחזיר את הכבשה? הרוסי לא הבין, אבל אמר לו בשקיעה. אמר לו תמתן לי פה איזה שעה קלה ומיד אני חוזר.

ישר כששמע זאת היהודי הלך לאסוף כסף מהיהודים ולאחר שעה קלה הביא לו את כל הכסף. לקח הרוסי את הכסף הודה לו בהערכה ורץ מהר לקנות כבשה כאילו שום דבר לא קרה.

אמר לו השר לרבי משה, אני אותה רועה צאן שאיבד את הכיבשה ואתה הוא זה שהצלת אותי, שנים חיפשתי אותך להשיב לך כגמולך ועכשיו הגיע הזמן שאני אפרע לך.

יצא השר לכל האנשים שנכנסו למרכז והודיע להם בצער שבכל המכרזים זכה בהם היהודי הזה. מאותו יום כל מכרז חדש שהגיע לידי השר, הוא קרא לרבי משה ונתן לו את הכסף. ועל זה נאמר שלח לחמך על פני המים וברוב הימים תמצאנו, שאף מצווה או חסד שהאדם עושה לא הולך לאיבוד ובודאי הוא יזכה לכל טוב בעולם הבא, אבל לפעמים זוכה האדם לראות את פירות מעשיו גם בעולם הזה - יהי רצון שנזכה..

אליהו אתרופה

רבי נתן

ואם פאני'צות ופארדות מלמלמחים למא'לט קלב
 א'ולות לום צבדות פלם, א' צב כבו בקדים א'נו ברופע
 ילרא ופודיצ'ון לפרצ'ון ופאלמלקקות ופטיסופין ב'וצ'ום
 טובים מאוד, ולפרצ'ון ב'וצ'ום נחלב כאילו אומרים בספר וכו'. וצ'יכין
 א'ראמין לל מאוריצ'ותיו פל א'טוב ג'דורב כ חייב אדם א'ראמין לל מאוריצ'ותיו
 פל א'טובתו או א'מיקן צ'וונותיו או א'פצ'ירו דוקא א' יד צב לילוב א'פלא ימרבק
 או כדי ל'מפלא א' צב. כ יבא א'פיות לבוקא א' יד צב יפיה מוכח ליפיה או
 פתבודדות כדי ליפול צ'ירו מ'וסק צב ו'א יד צב יבא מ'ונין א'ונין ו'לפוק ב'
 ליחו א'סני פלם ימרבק. מא'בד פ'תרות נ'פלאות פלם מ'ה ל'פלא ימרבק מ'וון בל'
 פ'פריים למ'יא א' פלם ב'לבו ב'חיות כדי לבוקא א' יד צב יבין פ'מציץ
 א'פתיצק ו'לפתיקב א'יו מ'ל מקום לפוא.

חשיבת נפש רבי אלתר טפליקר

ואף אם האדם מרבה בתפילה ימים ושנים והוא רואה בעצמו שעדיין הוא רחוק מאוד מהשם יתברך, ונדמה לו שהשם יתברך כמסתיר פנים ממנו ח"ו, אל יטעה שהשם יתברך אינו שומע תפילותיו ושיחותיו כלל ח"ו, רק יאמין באמונה שלימה, שהשם יתברך שומע ומאזין ומקשיב לכל דיבור של כל תפילה ותחינה ושיחה, ואין שום דיבור נאבד, רק כל דיבור ודיבור עושה רושם למעלה ומעורר רחמיו יתברך בכל פעם, אך עדיין לא נגמר בניין הקדושה שהוא צריך לכנס בו. וברבות הימים והשנים, אם לא יפול בדעתו בשום אופן, ויתגבר ויתחזק ויתאמץ בתפילה יותר ויותר, אזי יאיר עליו השם יתברך פניו וימלא חפצו ורצונו בכח הצדיקים האמתיים ויקרבהו ברחמים ובחמלה גדולה.

תיקון הכללי להפצה

תיקון הכללי גדול כיום מפואר בדפי כרומו עם למיניצה

ב-1.00 ₪

0544525396
039091753

מפצ'י הא'ר של רבינו!

אומר רבינו הקדוש "ממי שאני לוקח לו אני נותן"

הצטרפו להפצת תורתו של רבינו הקדוש, צדיק יסוד עולם, רבי נחמן מברסלב - קבלו פעם בחודש חבילת עלונים להפצה. ותזכו לכל הברכות והישועות בעולם הזה ובבא.

הפצה ראשית - 0544-525396

<< בקרו הא'ר הח'ם שלנו >>

רדיו ברסלב 24 שעות ביממה, ספרים וחוברות, מדבקות, עלון חודשי, נסיעות לאומן מאחרים ועוד....

שיעורי תורה להאזנה ולצפייה עם אפשרות הורדה למחשב ולנגן.

אור הגנוז ברסלב - Or-breslev.co.il

רובים לקבל את הא'ון אור הגנוז ברסלב!
פסק בחודש בחי'ל או גדואר?

שילחו בקשה למייל - **orhagnuz@gmail.com**

אברכים יראי שמיים יאמרו קדיש או ילמדו כל יום במשך שנה לעילוי נשמת יקיריכם - לפרטים **0544-525396** | **050-4177556** (בתשלום חודשי)

אוצר היראה

אפילו אם החליט האדם לשבת ולהתבודד ורואה שאינו יכול לפתוח פיו כלל, אף על פי כן אם לא ידבר רק דיבור אחד גם זה טוב מאוד ואפילו אם אינו יכול לפתוח פיו כלל, רק יושב ומיחל ומצפה שיפתח לו השם את פיו לדבר דיבורים אמיתיים, גם זה יקר וחשוב מאוד ואם יתמיד בכך ויראה את עקשנותו ומצוקותו ורצונותיו הטובים, בודאי יושיעו השם יתברך ויפתח פיו וליבו ויוכל לפרש שיחתו היטב ויוכל לזכות לדבר דיבורים חדשים ויקרים שישיעו לו מן השמים. ויזכה לבוא לכל טוב האמיתי וניצחי אשרי האדם אשר יתחזק בזה.

אף על פי שנדמה לאדם שמתפלל בלא לב ואין הוא מרגיש שום חיות בדיבוריו ובתפילותיו, אף על פי כן זה טוב מאוד. כי אם ימשיך וידבר כך הרבה דיבורים, בודאי בסופו של דבר על פי רוב יזכה שיתעורר ליבו כראוי. כי הדיבור יש לו כח גדול לעורר את האדם ואפילו אם עוברים ימים ושנים הרבה, ונדמה לו שלא פעל עדיין כלום בדיבורו ושיחתו, אף על פי כן אל יפול מזה כלום, כי בודאי הדיבורים עושים רושם וברבות הימים והשנים יקוב ליבו האבן על ידי שיחתו כמו שהמים שוחקים את האבן.

היצר הרע וחילותיו הם בחינת אונאה, שמרמים ומטעים את הבריות בכמה מיני אונאות וטעויות בלי שעור וערך, עד שמחליפים עולם עומד בעולם עובר חס ושלוה ומטעים את האדם מחיים טובים, מחיים נצחיים, לילך אחריהם כצאן לטבח לדרכי שאול ומר ממות אפילו בעולם הזה ומכל שכן בעולם הבא. ואין אונאה גדולה בעולם מזאת.

ועיקר העצה והתחבולה להנצל בשלמות מהאונאה הגדולה והמרה הזאת הוא רק על ידי תפילה ותחנונים ובקשה מהשם יתברך שיעזור לו. כי אם האדם יהיה חזק ואמיץ תמיד להתפלל ולהתבודד להשם יתברך, אזי בודאי לא יוכל היצר הרע להונותו ולהטעותו עוד בשום אופן.

והעיקר שבכל עת ושעה, בכל מה שעובר על האדם, ידבק עצמו רק אל האמת וישיח לפני השם יתברך בדיבורי אמת בבחינת "וזובר אמת בלבבו". וצריך לדבר בפיו כפי האמת שבלבו, כל אחד כפי בחינתו יקשר עצמו אל הנקודה השיכת לו כפי המקום וכפי השעה. כי יש זמנים וחילוקים רבים מאוד בין כל אחד ואחד ובין כל זמן וזמן ואין שעה דומה לחברתה ואין אדם דומה לחברו, על כן יקשר האדם את דעתו לזמן ולמקום שבו הוא עומד וידבר דיבורים המתאימים למצבו ולנקודה השייכת לו באותו הזמן.

טוב שירגיל האדם עצמו בשעת ההתבודדות והשיחה בינו לבין קונו להזכיר בכל פעם ריבוי רחמיו שכבר עשה עימנו ועימו בכלליות ובפרטיות, ועל ידי זה יזכה לעורר רחמיו וחסדיו ביותר ולהוציאם מהעלם אל הגילוי. וכן ישבח אותו ויודה לו על כל מה שצריך. ורק לאחר מכן יפרש את בקשותיו ורצונותיו. וזה עיקר הששועים של הבורא יתברך בזה העולם. שבתוקף ההסתרה של זה העולם עומד היהודי המאמין ומכריז שיש בורא לעולם ואין עוד מלבדו ומעיד בתוקף דיבורו על מציאותו יתברך.

אדם ההולך בתמימות, התנהגותו התמימה משפיעה גם על סביבתו והם גם מתנהגים עמו בדרכי התמימות. בניגוד למה שמקובל בעולם לחשוב, שתמים זה אדם נאיבי, שה תמים שלא מבין עניין. ולכן כל אחד רוצה להראות שהוא איננו תמים אלא מפולפל וחרוף וזה גורם לו לתת לחברו העקיצה במקום ולהחזיר לזולתו מנה אחת אפיים. אבל חז"ל מלמדים אותנו אחרת "כל התמים את עצמו, שעה עומדת לו" (נדרים לב), כלומר שיש סייעתא דשמיא וחו מיוחד, לאלו המתנהגים בתמימות ובישרות. לפעמים האדם חושב שהוא מוכרח להתנהג בצורה כזאת, כיון שמסביב כולם מפולפלים, ולכן גם הוא חייב להיות ככה. אבל האמת היא, שאת האווירה שהאדם משדר מסביבו, ובדרך שבה הוא מתנהג, כך האנשים מתנהגים אליו, אם הוא הולך בישרות, גם העולם יהיה ישר איתו.

משל למה הדבר דומה, לאדם אחד שעבד כל ימי חייו כפחה, ולעת זקנתו אמר, איזה מזל יש לי שאני פחה, שהרי עשרות שנים שכל בני העיירה, מביאים לי רק עבודת פחחות, ואף אחד לא הביא לי לתקן לו איזה יהלום. לולא שהייתי פחה אלא מומחה ליהלומים, לא היתה לי כל פרנסה. אמר לו פיקח אחד, מה שאתה עובד, זה מה שאתה מקבל, אם היית מומחה ליהלומים, היו מביאים לך לתקן יהלומים, ורק בגלל שאתה פחה, לכן אתה מקבל עבודת פחחות.

כך בדיוק זה איתנו, מה שהאדם משדר לחברה, זה היחס שחוזר אליו. מי שהולך בישרות ובתמימות והוא לא מחפש לסדר את אף אחד או להראות שהוא מתוחכם יותר מאחרים, אז כולם מסביבו מתחברים לתמימות שבו. לעומת זאת כשהאדם חלילה מתנהג בדרכי ערמומיות, יראה לו שכל העולם סביבו מתנהג רק עם חכמות ועם קומבינות. כמובן שיש יוצא מן הכלל, ואין זה אומר שאם נתקעים עם נוכל שצריך להתנהג בטיפשות ולתת לו לרמות אותנו, וכמו שהמליצו צדיקים על הפסוק "תמים תהיה עם השם אלוהיך" (דברים יח) שלפעמים צריך להיות תמים רק עם השם ולא עם בני אדם. אבל בדרך כלל, התמימות והישרות, היא דרך נפלאה מאוד וראיה לכך אפשר לראות באריכות במעשה מ'חכם ותם'.

אבן טובה יעוניהם בסיפורי מעשיות

בסיפור המעשה מאבדת בת מלך, כשהמשנה למלכות כבר היה בסוף דרכו הוא פוגש אדם ענק "ראה אדם גדול מאוד שאינו אנושי כלל שיהיה אדם גדול כל כך, ונשא אילן גדול שבישוב אינו בנמצא אילן גדול כזה, וכשסיפר לו שהוא מבקש הר של זהב ומבצר של מרגליות אמר לו: בודאי אינו בנמצא כלל."

המשנה למלכות שהוא כל אחד מאיתנו, כאשר אנחנו מחפשים את בת המלך האבודה, שזה הדרך המיוחדת שלנו בעבודת השם והנקודה הפנימית שהיא גילוי הנשמה והאוצר שיש בכל אחד מאיתנו. כאשר הצלחנו להתגבר על כל המניעות והמכשולים, בכיסופים, בהתבודדות, ברצונות חזקים, אנחנו יכולים להגיע למניעה בחיפוש שהיא למעשה יכולה להיות המניעה הגדולה מכולם.

כשהאדם נכנס כבר בעבודת השם, וכבר מצא את מקומו העולם של שומרי המצוות, הוא יכול לפגוש אנשים גדולים במעלה, בתורה ובמצוות, שכבר הגיעו למדרגה מסוימת בעיני העולם, ישנם גם כאילו שנושאים על גבם אילן גדול, כלומר שיש לו אילן יוחסין גדול. ואז כשהאדם שמתקרב אליהם ומתחיל לבקש את חסותם כדי שילמדו אותו ויקרבו אותו להשם, הם מתנים לו להבין שהוא כבר הגיע אל היעד ואין לו מה להמשיך ולחפש, ועיקר הסיבה שהם אומרים זאת הוא כדי שישאר תחת חסותם.

אבל המאמין האמיתי, דבק במטרה, הוא יודע ש"בודאי יש" שכל המורי דרך, והרבנים שהוא פוגש בדרכו אמורים רק לקרב אותו אל התכלית ואל השם יתברך, לא לקרב אותו לעצמו, לתת לו למצוא ולגלות את נקודת הצדיק שיש בו, את צדיק האמת שיוורה לו את הדרך.

ועל כן המשנה למלכות אינו מקשיב לכל הענקים שהוא פוגש בדרכו, וממשיך לצעוק אני מאמין ש"בודאי יש", הוא ממשיך בתהליך החיפוש והעלייה במדרגות הקדושה, ונפשו לא נחה עד שימצא את שאהבה נפשו.

אם אתה רואה שהתפילה עדיין לא נענית אחי היקר! כל המתנות נמצאות במסתיות... קיצרתי

בעל מגיע הביתה מהעבודה ושואל את אשתו: "מה הכנת לאכול?"
האישה: "כלום"
בעל: "מה?.. גם אתמול אמרת לי כלום."
אישה: "כן... הכנתי את זה ליומיים."

הבית הירוק קול הנחלה

24 שעות ביממה של שידורים חיים, מוסיקה יהודית, שיעורים של מיטב רבני ברסלב, אמונה ושמחה.

מומלץ מאוד! להוריד את האפליקציה.

לבעלי טלפונים כשרים ניתן להאזין בחינם בטלפון - 077-2218148